

У Египту пронађени остаци древног хришћанског манастира

Чланови норвешко-француске археолошке експедиције открили су, у оази Бахрија, монашко налазиште богато фрескама са грчким натписима, које се сматра најстаријим, и то не само у Египту, већ можда и у целом свету. Споменик је изграђен између трећег и четвртог века, на подручју Тал Гануб Каср ал-Агуз (Tal Ganoub Qasr al-Agouz), које се налази 370 километара југозападно од Каира. Новооткривене хришћанске рушевине у Западној пустињи у Египту откривају монашки живот у региону у петом веку, саопштило је египатско Министарство за антиквитете.

Мисија је, током своје треће етапе ископавања откопала „неколико зграда од базалта, друге уклесане у стеновито тло, а неке саграђене од опеке од блата“, наводи се у саопштењу. Комплекс обухвата „шест сектора који садрже рушевине три цркве и келије монаха“, чији „зидови носе натписе и симболе са коптским конотацијама“.

До сада је ископан пустињски скит. Испосница је изграђена у пет етапа, од прве половине четвртог века до седмог века. У средишту налазишта, на каменитом тлу, откривени су црква и околна литургијска места. Штавише, у

истом подручју откривене су две монашке келије, сала са кухињом и трпезаријом и још четири собе, од којих је једна била црква. У каснијим проширењима манастира изграђено је укупно деветнаест соба и црква уклесана у стеновито тло, која је била повезана са две камене сале.

Црквени зидови били су украшени фрескама и верским натписима – светоотачким текстовима и библијским одломцима, записаним на грчком језику, који нам откривају природу монашког живота у региону. Такође, пронађени су и делови глинених ваза са натписима на грчком језику, који се односе на монахе, највероватније, петог или шестог века. Открића показују да су монаси поседовали робу са удаљених подручја, као, например, стакло из данашњег Туниса и Алжира, и да су се бавили производњом и чувањем вина, као и узгојем животиња. Открића показују да је манастир био активан од четвртог до осмог века, са највероватнијим врхунцем активности око петог и шестог века, и помажу нам у разумевању развоја монашких грађевина и формирања првих монашких заједница у овом региону Египта.

Упркос великој културно-историјској вредности, манастир никада неће бити атракција за туристе или друге истраживаче, а разлог лежи у томе што га је готово немогуће сачувати на отвореном. „Нажалост, делови манастира су рањиви, нарочито зидови саграђени од глине. Два пљуска и четири године ветра уништиће манастир. Најбољи начин да се манастир сачува је његово враћање под песак. То је срцепарајуће, али својим очима сам видео како су нестала друга археолошка налазишта“, изјавио је руководилац мисије за ископавања и истраживач Виктор Гика.

— Извор: Епархија бачка / spc.rs